

Kuun kierron kuudes hetki
Pimeys valon voittanut
Yö päivää pidempi
Aurinko mailleen laskenut
Lapsi uusi ilmaa hengittää
Poika nuorempi kuninkaan
Niin prinssi uusi kastetaan
Veri rohkea suonissa virtaa

Vaan on vanhempi veljistä tuskissaan
Hänen paikkaansa poikako uhkaa
Polttaa kehdon kauneimman
Jää jäljelle pelkkää tuhkaa

Ei prinssiä kehdosta löydy
Ei poika tuhkassa makaa
Ei onnistu veljeään tappamaan
Ei kadonnut uhkaava vaara
Niin vaihtuvat päivät ja vaihtuvat viikot
Veljistä vanhempi vahvistuu
Pian miekkaa käteensä sovittaa
Oman veitsen vyöllensä saa

On nuorempi veljistä kahden
Täyden kymmenen vanhempi saavuttaa
Vie hän veljensä metsään synkkään
Yhä syvemmälle johdattaa
Juurella suuren tammen
Hän veitsensä kohottaa
Mut ei pysty hän veljeään surmaamaan
Vaan vaaroihin katoaa

Yksin metsässä vaeltaa
Ilman opastajaa
Ei löydä hän polkua pelastavaa
Ei kotia milloinkaan
Yksin hän pimeässä harhailee
Yksin hän kivellä itkee
Vasta kahden, ei selviä omillaan
Liekö pedot hänet huomanneet

Pian edessään näkee hän silmät
Tulen liekkien lailla ne leiskuvat
On peloissaan poika onneton
Kun nälissään sudet ulvovat

Harmaa kaapu päällään
Sauva puinen kädessään
Puiden lomasta ilmestyy
Luokse prinssin mies vanha
Tämä druidi metsän kivisen
Vie pojan nuoren muassaan
Vaan on prinssi vieläkin peloissaan
Sillä tiedä ei kohtaloaan